

Uredništvo
in upravnništvo:

Kolodvorake
ulica šte. 15.
Z urednikom se
more govoriti
vsak dan od 11.
do 12. ure.

Rokopisi se ne
vračajo.

Inserati:

Šeststopenjska peti-
vratna 4 kr., pri
večkratnem po-
navljanju daje se
popust.

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Velja

za Ljubljano
v upravnistvu:
za celo leto 6 gl.,
za pol leta 3 gl.,
za četrt leta 1 gl.
50 kr., na mesec
50 kr., pošiljatev
na dom velja me-
sečno 9 kr. več.

Po pošti velja

za celo leto 10 gl.,
za pol leta 5 gl.,
za četrt leta 2 gl.
50 kr. in za jeden
mesec 85 kr.

Štev. 8.

V Ljubljani v ponedeljek, 12. januarija 1885.

Tečaj II.

Nemški parniki in tržaško pristanišče.

II.

Da bode odprtje nemške parne proge, kateri je vezati Trst z orijentom, blagodejne posledice imelo za razvoj tržaškega pristanišča, posredno pa tudi za gmotni položaj slovenskega zaledja, tega niti protivniki zanikati ne morejo. Toda strašijo jih politični nasledki Bismarckovega projekta. Kakor strahovita pošast se vzdiguje iz naročaja temne bodočnosti pred njih očesom germanizacija v Trstu, v duhu vidijo že jednoglavnega nemškega orla gospodovati na obrežji tržaškega zaliva, in z ono samosvestno sigurnostjo, katera označuje oblastnega proroka, razlagajo svojim vernikom kot neizogibni rezultat nameravane nemške kupčijske črte propad avstrijske državne ideje, pogin slovenskega življa na jadranskih obalah. Koliko je tedaj resničnega, stvarno utemeljenega v tej prognozi?

I mi moramo priznavati, da se je naše duše polastila melanholična, nevesela misel, ko smo čuli o namerah nemškega sosedu. Dejali smo sami pri sebi, da je Avstrija zopet prekasna bila za jedno idejo. Leža tržaška v trgovinskem oziru je tako izredno ugodna, da se je le čudom čuditi, da je doslej nismo porabljali v dovoljni meri. Trgovinske zveze, katere vzdržati je namen nemške parobrodne črte, gojili bi lahko tudi mi sami; naši parniki prevažali bi ravno tako lahko evropsko blago h kulturnim narodom iztočne Azije ter dovažali naravine zaklade azijske v naše pristanišče, kakor nemško ladijevje, podružnice velikih avstrijskih kupčijskih firm bi užele z davna imele tekmovali s prodajalniciami nemških in angleških trgovcev v Bankoku in Cantonu, v Futscheu-u in na japonskem otočju. Ali sila krivično je, vladi očitati to zamudo. Takih velikanskih podjetij ne gre narekavati od zgoraj, ona niso ter po svoji naravi ne morejo biti proizvod državne samovolje, inicijativa do njih mora izvirati iz globine narodnega

življenja, in le pot gladiti narodnemu impulzu, olajšati in podpirati njegovo uresničenje bode naj dolžnost vladna. Sicer so zastoj vsi poskusi, zastoj, le brezvspešna potrata vso drago eksperimentovanje. Kajti kaj nam hasnijo avstrijske parniške proge, ako domačega trgovca, domačega podjetnika ni, da bi se posluževal koristnih teh naprav? Sram nas je te izpovedbe, toda — resnica čez vse! — prikrivati si ne moremo, da zlasti severonemški trgovec, v prvi vrsti oni iz Hamburga in Bremena po svoji podjetnosti, svoji energiji in solidnosti daleč prekosi tržaške kupčijske hiše ali njih večinoma židovske tovariše v ogerski stolnici. Dajte nam tedaj pred vsem domačega kupčevalca, potem tudi država ne bode zaostajala s potrebnimi podporami!

Pač ne moremo zanikati, da se bode dokaj nemškega življa vsled nove parobrodne linije naselilo v prevažnem Trstu. Nemška kolonija se bode pomnožila za precejšnje število duš, nemški denar pretakal se bode po gospodarskih arterijah, in z njim se bode ojačil nemški vpliv v primorskem glavnem mestu. Marsikdo izmed nas ne bode vesel te pomembne premembe. Toda z druge strani ima stvar, dasi neljuba marsikateremu slovenskemu domoljubi vendar tudi ugodne posledice. Kajti ne dá se tajiti, da je najhujši nasprotnik slovenskega vpliva v Trstu ne Nemec, temveč — italijanska irredenta, katera na vse načine, ako treba tudi z brutalno silovitostjo tlači, in pesti slovenskega trpina. In baš ta agresivni protivnik bode kolikor toliko ukročen po tej poti. Predobro to slutijo italijanski neodrešenci, in zaradi tega ljuto nasprotujejo uresničenju nemške parniške proge in njenemu tržaškemu izhodišču. V tem oziru mora nas pač poučiti krik in vik skrajne italijanske stranke, da politične posledice nove kupčijske poti vendar ne morejo biti toliko kvarne, toliko pogubne našemu narodnemu interesu. Kajti mi vsaj smo tega prepričanja, da ono, kar škoduje veleizdajni irredentovski stranki v Trstu, ne more biti ob enem v sedanjih razmerah na škodo avstrijskim in slovenskim interesom.

In to zlasti radi tega ne, ker je Slovenec sam zase dokaj preslab, da bi že sedaj mogel z lastnimi silami izpodriniti italijanski vpliv v Trstu. Znamo sicer, da bode tudi ta resnica hudo zbolela marsikaterega nejasnega rodoljuba, kateremu je *crimen laesae majestatis*, dvojiti o neomejeni vzpenjivosti naših narodnih sil. „Trst je slovenski“, ponosna ta pesen, ponavljena v vseh glasovnih višinah, kaj prijetno zvoni po naših ušesih! Da bi temu v istini tako bilo, kedo bi živahneje to želel nego ravno mi! Ali gola resnica je, da smo še jako, jako oddaljeni od tega cilja. Preslabo smo v Trstu zastopani v višjih družbenih in gospodarstvenih krogih, kateri vendar le signaturo dajejo vnanjemu značaju slehernega mesta. Zlasti uplivni stan velikih trgovcev, merodajen v svetovnem pristanišču kakor je tržaško, do sedaj slovenskih zastopnikov skoro po polnem pogreša. O slovenski eksportni trgovini niti govora ni; niti jedne velike, svetovne firme ne nahajajo v Trstu — radi tega nas optimističen izrek o slovenskem značaju tržaškega mesta, navzlic svoji zapeljivosti, nikdar ni varal. Sami nismo še kos italijanskemu elementu, ako tedaj iz tretje strani drug faktor pritiska na protivnika, ne more to biti v kvar interesom slovenskega plemena!

Sicer pa nemška naselbina vsaj v sedanjih državnih razmerah, dokler se po vsem ne predrugači zemljevid evropskega celinskega sveta, nikdar ne bode toliko mnogobrojna, da bi mogla nadvladati v tržaškem javnem življenju. V tem oziru, kar se narodnosti stanovnikov tiče, odločuje vendar le bližnja okolica in njeno prebivalstvo. Zaledje tržaško je skozi slovensko, morje pa posrednje ozko dotiko tega mesta z italijanskimi pokrajinami. Kolikor se da tedaj ugibati o bodočnosti, bodeta na tržaškem obrežju vedno le svoje torišče imela slovenski in italijanski živeli. Nemec bode tema faktorjema nasproti zmiraj ostal v razmerno neznatni manjšini, toliko časa vsaj, dokler se ne spremené etnografske razmere onih dežel, katerim je Trst mejaš in bližnji jim sosed. Ferment bode severni Nemec v Trstu, naravni kvas, ki bode morda s svojim vzgledom celo blagodejno

Listek.

Naše ribiške razmere.

(Konec.)

Pri Medvodah se steka v Savo Sora, ki se zjedini pri Loki iz sorškega in poljanskega potoka. Poljanska je jako rodovita, nad Poljanami se pričnejo lipani in postrvi bolj pogosto in je potok gori do Žirov izvrsten zanje. Potok sorške doline, zaprt koj pri Loki po visokih jezovih, je v celem teku prav dobra postrvska voda, en del je prišel tudi v dobre roke. Ravno v tej dolini je nek gospod, dohajavši na počitnice, praznil veliko grapo in male vodico skozi več poletij in si zbral drugo polje, ko je to sčistil.

Sora nad Medvodami je v zadnjih letih Savo jako oškodovana. Iz tovarne za papirno maso pri Goričanah so spuščali belivo, tudi na vsakih 14 dni, in vselej je do Save poginilo vse, vse je bilo belo po vodi, kakor

pripovedujejo ljudje. Ker žival ne more po Savi naprej, tišči v Soro, mesto pokončanih zavzele so druge trope in doletela jih je ista usoda. Da bi se vodstvo tovarne znebil vseh sitnostij z opravičenci, vzelo je ribištvo v najem. Zadnji čas se je ta nedostatek po intervenciji ribiškega društva neki toliko odpravil, da se spušča belivo le polagoma, kadar je voda velika.

Gamelščica, manjši potok kratkega teka, je za postrvi izvrstna; ker je pa na tem potoku mlin za mlinom in je tako majhen, da morejo neribiči loviti na prav priprost način, z roko in s košem, je zdaj, ko ni rakov, malo vreden.

Bistrica kamniških planin ima po pravici to ime in je prava postrvska voda. Ker je do Kamnika strma in njeno nabrežje bolj pušto, spod Kamnika večidel plitva, je njena rodovitost le srednja. Neveljšica, pritok Bistrice, ima ugodniši pogoje, je pa do zdaj po polnem zanemarjena.

Kakor marsikatera voda, opešala je tudi Ljubljanka in ne donaša toliko, kolikor je in

bi se smelo zahtevati od nje. Reka se deli naravno v dve daljici, v ono na barji od izvira do Ljubljane in od tod do Save. Prva je po svoji globočini in mirnem, skoro nevidnem teku izvrstna za karpe, nahajajo se tudi vse druge belice, sulec in ščuka; druga daljica je različna od prve v tem, da nima karpov. Ljubljanka na barji so oškodovali ribiči sami, ker so jemali iz nje vse, kar so dosegli, malo in veliko. Te reke nesreča so mali pogosti jarki, v katere nastopi pri povodnji voda in z njo ribe, te jarke zapro z mrežami, in kadar voda vpadе, ujame se vse.

Naše ribiško društvo, ki ima na Studenci najlepšo priložnost vrediti umetno riborejo v širjem pomenu, je poklicano v prvi vrsti preiskrabeti vode v okolici s primerno mladino. Ker je na Studenci z malimi troški mogoča reja karpove mladine, katera bi se spuščala potem na barji, je upati, da se bo prihodnje leto tudi s tem pričelo. Da bi društvo vstreglo želji krakovskih ribičev in spuščalo postrvice v Ljubljanko, ne bo nikdo priporočal, kdor naravno in pogoje za življenje te živali pozna,

uplival na naše rojake! In tudi tega ne smemo pregledati, da baš velika trgovinska mesta običajno ne morejo ohraniti jednotnega narodnega značaja. To je zlasti nemogoče v mnogojezičnem Trstu, kjer se poleg slovenskega in italijanskega elementa in poleg nemške kolonije še nahajajo grške, srbske in švicarske naselbine.

V jednem oziru se strinjajo pač vse politične stranke naše avstrijske državne polovice, kakor hitro se govorica zasuče na Trst in njegovo propadajočo trgovino. Vsakdo izmed nas čuti, da se morajo popraviti stare zamude, da se mora še več zgoditi v prid tržaškemu pristanišču. Varno luko smo mu napravili z velikimi denarnimi žrtvami, naj se še zidajo potrebna skladišča in entrepoti-i; znižajo naj se tarife po železnica, vožne cene po Lloydovih parobrodih. Železnično omrežje avstrijsko treba je dopolniti z loško-tržaško progo, podpirati je nove kupčijske zveze z inozemstvom, zlasti one z iztokom in z Južno Ameriko. Toda vse to se lahko zgodi na korist domače trgovine in domače mornarice — in vendar ne bode treba z vsemi štirimi se braniti onih nemških parnikov, katere Bismarck namerava pošiljati v tržaško postajo. V gospodarstveni vedi prodira bolj in bolj ono znanstveno prepričanje, katero priporoča zaščitno carino v obrambo domače obrtnije, domačega dela. Ali tudi to po svoji bitnosti utemeljeno načelo ne sme segati tako daleč, da bi s kitajskim obzidjem obdali naše meje ter pot zapirali, uhod zabranjevali tujemu kapitalu, tuji podjetnosti. In kar se nas Slovencev tiče, zgubljeni smo, če je prohibitivna sistema tujcu nasproti jedino sredstvo, s kojim zamoremo obvarovati svoj obstanek med kulturnimi narodi!

Poudarjalo se je, da utegne nemška naselbina v Trstu škodovati avstrijskemu interesu. Ministerstvo vnanjih zadev se bode sigurno oziralo tudi na ta ugovor, njemu smemo brez skrbi prepuščati končno razsodbo. Mi sicer smo tega mnenja, da ta nevarnost faktično obstoji v pretirani domišljiji nekaterih pristransko sodečih politikov. Toda da bi temu tako bilo, po polnem zadostuje, da se osrednja dunajska in deželna vlada tržaška blagovoljno ozirate na zakonite težnje verno udanih primorskih Slovencev. Dajte primorskemu Slovanu svoje ustavne pravice in avstrijski državni ideji ne bode se bati ne italijanskega, niti velikonemškega rovanja!

Nekoliko o notranjskih gozdih.

Cui bono? — Philippica 2, 14.

Ni še preteklo mnogo desetletij, kar si čul peti sekiro po naših, z mogočnimi gozdi obrastelih hribih in gorah le tedaj, če je kmet hotel dobiti les za kurjavo, stavbo in druge domače potrebe. Kako veselje bilo je videti gozde, v katerih si le tu in tam naletel na kak porobek, v katerih so te stoletni hrasti

ravno tako bi se smelo zahtevati karpov v Savo ali v Kokro. Da so dotoki Ljubljaniče v zgornjem teku za postrvi izvrstni, ni dvombe.

Ljubljaničo v drugi daljici je zadela tudi velika nesreča, katera ji je pomorila vse ribe od Velč do Save. Razpočil se je nek kotel v tovarni za papir in strupena tekočina je odtekla v vodo! Naj verjame, kdor more. Naj je že bilo to ali drugo, učinek je bil velik pomor. Opravičenci so pa tudi nerodni in kasni, nočejo ali ne znajo si iskati pomoči v pravem kraju in hitro, ali pa ne upajo v pomoč gosposke.

Omeniti bi bilo se blejsko jezero, iz katerega se mali kratek potok steka v Savo, po mlinih je pa jezero po polnem ločeno od nje. V tem jezeru je obilica rib, ribištvo pa ni velike vrednosti. Klinov je taka množica, da uzrastejo pri stradanju in ovirajo tudi karpom razvoj, ki so jako okusni in zrastejo izredno do 8 kil. Da bi množice klinov nekoliko popraznili, vložili so v jezero some in ščuke, somi se res dobro redijo, vjamejo ga z centom in težjega, tudi ščuke se dobro počutijo, hra-

in v nebo strleče smreke in jelke pozdravljale! Semtertjā zapazil si goljavo, nastalo po apnenici, ki se je tamkej žgala, ali pa po kakem gozdnem požaru!

In kako je sedaj? Skoro večina hribov in gorā, kjer so nas razveseljevali poprej najlepši gozdi, kaže le gola rebra; izmed skal in pečevja strli le še kak gun ali k večjemu kaka zanikerno rastoča ali na pol suha smrečica, koji je gozdni gospodar v svojem vandalizmu prizanesel. Saj tudi ni čuda! Naš kmetič — nekoliko lahkomišljen — navadil se je, pripomočke za vse svoje potrebe v gozdu in jedino le v gozdu iskati. Če potrebuje novcev za davke ali da sebi in svoji obitelji kupi obleko, hajdi hitro v gozd in posekaj nekoliko hoj! Ne jemlje pa ozira, da so bili morebiti to zadnji semenci, kateri bi se morali v ohranitev gozda brezpogojno pri miru pustiti.

Razen tega se žalibog ne manjka zapeljivcev v podobi nekaterih lesnih trgovcev in agentov tržaških lesnih firm, ki gozdnemu posestniku toliko časa prigovarjajo, dokler se jim ne udā in svojega gozda v posekanje prodā, — časi res v nadi, da si bode pomagal v svoji dostikrat samozadolženi revščini in otrese sitnih upnikov. Nasledki ne izostanejo. Denar, kojega je po taki kupčiji lahko in brez truda dobil, nima žalibog blagoslova, in le malo gospodarjev je, ki bi si na ta način svoje stanje zboljšali. Oni, ki se takih kupčij veselē in ki imajo v resnici prid iz njih, so — krčmarji, pri katerih je kmetič dobljene goldinarčke v vinu ali žganju zapil. Posledica vsemu temu je, da tak posestnik, navajen pijančevanja, svoje domovanje vedno bolj zanemarja in pride slednjič — na boben.

Marsikdo si bode mislil, čitajoč te vrstice, da slikam preveč *grau in grau*. A da se uveri o njih istini, svetujem mu, da se potrudi malo na Notranjsko in preiskuje tukajšnje razmere ter se bode prepričal, da usodepolne posledice navadnega ravnanja z gozdi v najbližnji prihodnosti ne morejo izostati.

Če irracionalno gospodarjenje z gozdi uže v narodno-gospodarskem oziru nikjer ni na mestu, koliko menj pa to more biti gledē notranjskih gozdov, teh neposrednih sosedov Krasa pustemu skalovji. O teh mi je ravno namen nekoliko spregovoriti. Ne bode mi nalog, znanstveno razpravljati, da je ohranitev teh gozdov z ozirom na njih lego in kakovost tal neizogibno potrebna, ako nočemo, da se Kras vedno bolj razširi — eventualiteta, koji se mora uže iz očitnih ozirov pravočasno v okom priti. O tem predmetu se je od strokovnjakov uže toliko pisalo, da bi bila njega zopetna razprava po polnem nepotrebna.

Pač pa je namen tem vrsticam, v prvi vrsti vsaj nekoliko težkoče pokazati, s katerimi se morajo administrativne oblasti pri izvrševanju gozdnega zakona in gozdno-policijskih naredb boriti. Kajti čestokrat je čuti, kako je to ali ono okrajno glavarstvo svojo dolžnost storilo, da je dopustilo to ali ono raz-

nijo se pa rajši s karpi kakor sklini. Posreči se tudi na več let enkrat vjeti kako veliko postrv, kar svedoči, da bi bilo tudi za to pleme jezero sposobno, ka bi ne bilo toliko nasprotnikov v vodi.

Navedene reke in potoki so precej obširen terēn, ki bi pri umnem delovanju mogel donasati na leto vsaj 100 metričnih stotov plemenitih rib, salmonidov, in to ni mala reč. Večina tega lepega daru narave je opustošena in čisto zanemarljena. Pomoč je mogoča, ako se je ne bodo prijeli domačini, polastili se bodo tudi te stroke s časom tujci in našli zraven svoj dober račun. Govorjeno je bilo uže o vlaganju mladine kakor s prvim in neizogibljivim pripomočkom v zboljšanje. Toda to še ni vse, treba je žival še gojiti; ta gojitev pa ni težka, ker obstoji le v tem, da se pusti vodi nedorasla žival, da se pusti v miru pri množenju, kakor velewa zakon. Umna gojitev obstoji zadnjič v zatiranju in pokončevanju ribjih sovražnikov. Vidram je premija življenje jako obtežila; povodni kosi, pisani in črni se pa razveseljujejo še prav lepe varnosti,

gozdenje; ne pomisli se pa, da tudi te oblasti niso niti vsevedne, niti vsepričujoče, in da v mnogih slučajih vse presentivne in represivne naredbe ne pomagajo.

Ker imajo Notranjci gozdnega sveta, dobili so ga večinoma odveznim potom. Ne more se ravno trditi, da so graščine, dokler so bile treh gozdov lastnice z njimi izgledno gospodarile. Temu je bilo pač največ uzrok to, ker jim njih lastnina vsled večnih gozdnih tatvin, kakor tudi vsled gozdnih prestopkov od strani služnostno opravičenih ni bila zadostno osigurjena. Skušale so torej iz gozda dobiti kolikor največ mogoče dohodka hoteč prehiteti vse, katerih princip je *je prends mon bien voū je le trouve*, pa tudi ne uvažaje, da se tako ravnanje dostikrat ni vjemalo z načeli racionalnega gozdnega gospodarstva. Vender se tedaj še ni bilo bati razgozdenja v večjem obsegu.

Po dovršeni odveznini so se pa razmere v tej zadevi zdatno spremenile.

Oni, ki so imeli do tedaj le vžitke vgrasčin skem gozdu, postali so skoro čez noč lastniki gozdnih deležev, koji so se jim kakor odškodnina za prejšnje služnostne pravice odstopili. Da bi imeli zadostnega izobraženja v gospodarskih stvareh, sprevideli bi takoj, da dobljenih gozdov z ozirom na svojo in občno korist nikakor ne gre uničevati. A žalibog manjkalo je ni še, manjka našemu kmetu večinoma dobre volje, poučiti se o napredku na gospodarstvenem polji, čeravno bi se le na ta način mogel rešiti gospodarstvenega propada. Razen tega se je čestokrat primeril, da je marsikateri posestnik, še preden je svoj odvezni del dobil, v denarni stiski lesnim trgovcem prodal ga za pravo bagatelo, kateri se vē da potem z gozdom nikake milosti poznali niso. Pri takih okoliščinah ni se čuditi, da se je dokaj gozdov na Notranjskem v kratkem času do golega izsekalo in se je daljno prirejanje lesa če ne mogoče storilo, vender pa le v nevarnost pripravo.

(Konec prihodnjič.)

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Kakor poročajo nekateri listi iz zanesljivih virov, se bode vprašanje o kongruu gotovo rešilo še v tem zasedanju in da se bode odsekovo poročilo stavilo na dnevni red jedne prvih sej v meseci februarju. Peticija katoliških duhovnikov v zadevi o kongruu predložila se bode takoj pri otvorenju državnemu zboru; podpisalo jo je okolo 4000 duhovnikov.

Ogerski državni zbor pričel je v saboto zobot svoje delovanje. Na dnevnem redu bila je debata o budgetu, katera bode trajala najbrže delj časa, če sodimo po obnašanju opozicijskih listov. Največ pozornosti pa vzbuja uže zdaj preustrojba gorenje zbornice; to vprašanje pa pride še le po budgetu na dnevni

akoravno kos ni nič manj škodljiv, kakor vidra, ker pobira ikre in mladiče, išče jih do metra globoko pod vodo po letu in po zimi. Tem vražjim kosom je treba nastavljati pasti; ker ti ptiči po rekah in potokih daleč potujejo, zadostuje za dolg vlak nastaviti ne več ko dve ali tri pasti. Varstvo pretirati ne donasja koristi, kar je doraščeno, je treba iztrebiti po moči, da dobi naraščaj prostora, posebno roparicem se ne sme dati duška do neprimerne velikosti. Za ljudsko brano navedene vode nikdar ne bodo imele posebnega pomena, ker so premajhne, da bi producirale one velike mase cenega blaga. Mogoče je pa producirati v teh vodah blago prve vrste, ki nadomesti po vrednosti množino. Res je, da so salmonidi po visoki ceni, katera še narašča, le za mizo premožnejših in bogatinov, da so luksurijozna jed, toda, to ne bo nikoga oviralo okoristiti si dar narave, kolikor more, saj tudi šampanjca ne napravljajo producenti sami zase, ampak zato, da svoj pridelek spečajo po najboljši močici ceni.

Prof. Iv. Frankē.

red in najbrže ta mesec še ne. Opozicijski listi skušajo na vso moč zbrati obilo število borilcev proti vladni predlogi.

V saboto imel je klub narodne stranke v Zagrebu sejo, katere se je udeležil tudi ban; in ob tej priliki izjavil se je ban, da bode vlada saboru še v tem letu, če možno koj v spomladanskem zasedanju, izročila predlogo o preustrojni politične uprave in predlogo o tem, da se občinam odvzame nekoliko bremena. Za temi pa pride predloga o novem volilnem redu.

Tuje dežele.

V nemškem državnem zboru dejal je Bismarck pri debati o predlogi zaradi Kameruna, da če se hoče imeti naselbine, treba je dovoliti stroške. Na poročilo, da so nekateri Angleži v Kamerunu provzročili nemire, naprosila se je Angleška, da obojestranski zastopniki združeno postopajo. Granville da je obljubil brzo preiskavanje ter tudi izrekel, da Angleška ne zahteva za se pokroviteljstva. Windhorst izraža bojazen, da bi se morda Nemčija zapelala v vnanje homatije, ter stavi do pomorskega ministra vprašanje, če bi bila mornarica pač vsaki nalogi kos. Bismarck je dejal, da je Windhorstova bojazen, da nas obdajajo sovražniki, neopravičena. Razmere Franciji nasproti da niso bile nikdar tako ugodne; tudi z Angleško vlada sporazumljenje. Če Angleška meni, da se je zemljevid za nas ugodno spremenil, to nikakor še ne pelje do razdora. Windhorst potem izjavlja, naj se obravnava takoj vrši, vendar opomina, da treba previdno postopati, če bi se vendar le ne unela vojska z Angleško. Bismarck je prosil Windhorsta naj vendar javno ne govori o vojski s prijazno Anglijo, saj vendar za to ni nikakega povoda; mali nedorazumi z Anglijo morejo se poravnati mirnim potom. Predloga se je potem vzprejela jednoglasno v prvem in drugem čitanju.

V Italiji pričele so se goditi čudne stvari. V Modeni je vse prebivalstvo silno razburjeno, kajti dogodili so se v slednjem času grozni zločini, kmetje potolkli so več posestnikov. V St. Martinu podpihaval je nek neznan človek kmetstvo prebivalstva ter mu oznanjal proti posestnikom boj do noža. Zbrala se je tolpa 500 kmetov ter poslala posestnikom pretilna pisma. V Cezoli so zažgali grad. Tolpo razpiniti so morali vojaki z orožjem.

Iz Pariza se poroča: Ferry zaukazal je vsem francoskim diplomatskim agentom, kateri so zdaj v Shanghaiju, naj zapustijo Kitajsko. Vsak dan se pričakuje, da bodo francoske čete osvojile si Langson.

Iz Paname došla je vест, da je v štirih notranjih mestih pukuila vstaja. Iz Paname poslale so se čete v Cauco. Uporniki pa so potolkli vladne čete pri Jungi. Misli se, da se ta upor razširi čez vse ozemlje.

Poroča se, da se bodo francoski nasprotni predlogi glede Egipta sredi tega meseca naznanili Angleški. Dobili so dovoljenje petrograjskega in berlinskega kabineta, imajo pa po polnem financijelen značaj ter se nanašajo na posodo 9 milijonov funtov po 3½ odstotkov pod jamčenjem vseh oblastev; Anglija pa je predlagala, naj se vzameta dva najema po različnih odstotkih, in sicer pod samo njenim jamčenjem. V Egiptu naseljeni tujci bodo tudi morali plačevati osebni davek. Konečno bode mednarodna enketna komisija preiskala financijelno situvacijo v Egiptu.

Razne vesti.

— (Svojo ljubico) je ustrelil črevljar Heidenreich iz Olomuca. Na to sprožil je revolver tudi nase, a se ni vsmrtil, temveč le težko poškodoval. Kaj ga je k strašnem dejanju nagnilo, se še ne vé.

— (Nasilstvo.) V Lovu predrznil se je 6. t. m. nek častnik pri belem dnevu na ulici soprogi necega ondotnega trgovca odkriti svojo ljubico. Da si ga je ona odločno zavrnila, nadlegoval jo je še dalje ter jo celo spremljal notri

do doma. Njen soprog nadlegovalca dobro ošteje ter ga skozi vrata porine. Na to pozval je častnik trgovca na dvoboj, za kar se pa zadnji ni zmenil. A maščevanje je moralo biti. Še tistega večera preskrbi 7 vojakov s šibami ter se napoti z njimi v hišo omenjenega trgovca. Enega vojakov postavi pred vrata, kot stražo, a druge vzame seboj v sobo, katero pa sabo zaklene. V sobi bili so trgovci, soproga njegova in hišina. Na dano povelje častnikovo začeli so vojaki vse tri pretepati in so jenjali še le tedaj, ko so na krik tepenih prišli sosede ter poklicali policijo. Ta prišla je častnika in vojake ter vse skup izročila vojaški oblastnji. Nad tem dejanjem ni samo meščansko prebivalstvo razjarjeno, temveč tudi vojaške kroge je stvar zelo razburila. Vojvoda Viljem Württemberski poročal je telegrafično na ministerstvo o tem dogodku.

— (Agrarne razmere v Italiji.) Na Modeneškem vzdigovati so se začeli kmetje zoper posestnike. Nek tujec navduševal je ondi kmečko prebivalstvo na boj protim vsem, ki imajo zemljišča v posesti. Zbralo se je res kakih pet sto mož, ki so prisegli smrt posestnikom in kojim so tudi uže doposlali pretilna pisma. V Cesole obkolili so ondotno grajščino ter skušali zažgati jo. Grajščak dal je streljati na kmete ter jih je s tem baje tudi pregnal.

— (Tihotapstvo v Italiji.) Iz Ale se poroča: Tihotapstvo na tirolsko-laški meji od nekdaj cvete. Sladkor, sol in špirit so v Italiji zelo obdačeni, zato se ravno te stvari iz Tirolskega v obili meri na Laško vtihotapajo. Razun tega pa se prenaša tudi avstrijski tabak zaradi dobre svoje kvalitete. A tihotapcem se je letos trda godila. Ker so bile namreč meje zaradi v Italiji razsajajoče kolere strogo zavarovane, si tudi tihotapeci niso upali čez nje. Odkar pa je bolezen prejenjala, ter so meje zopet odprti, pritislili so le-ti huje ko nekdanj, kakor bi se hoteli odškodovati za med poletjem prikrajšani jim zaslužek. A ker je stvar presegala uže vse meje in se je bilo bati, da vsi trgovci a bližnjih občinah italijanskih podležejo tej konkurenci, vzdignilo se je vse ondotno prebivalstvo zoper tihotapce ter se obrnilo do oblastnij s prošnjo, da se proti njim energično postopa.

— (Svetá ne bo še konec.) Znano je ono prerokovanje, ki obeta svetu konec tisto leto, ko se bodeta praznovala veliki petek in sv. Jurij, Velika nedelja in sv. Marka, dalje sv. Rešnje Telo in sv. Janez krstnik na isti dan, to je dné 22ega, oziroma 25. aprila in 24. junija. Ker se vse to zgodi 1886, imeli bi se tedaj bližati občnemu poginu. Tolažbo nam le še to daje, da so se navedeni prazniki srečali tudi uže v letih 1204, 1451, 1546, 1666 in 1734 in da se tudi tedaj svet ni podrl.

Domače stvari.

— (Potrjeni sklepi deželnega zbora.) Nj. c. in kr. apost. veličanstvo blagovolilo je z Najvišjim sklepom z dné 7. januarja t. l. najmilostiveje odobriti sledeče sklepe deželnega zbora kranjskega, tikajoče se pokritja potrebščine deželnega zaklada za l. 1885, in sicer da se pobira a) 20% priklada na užitnino od vina, vinskega in sadnega mošta in mesá; b) samostojna naklada 3 gld. od hektolitra porabljenih žganih pijač; c) 21% priklada na celo predpisano svoto vseh neposrednih davkov z vsemi državnimi prikladami vred, vendar s to omejitvijo, da se naklada na žgane pijače v Ljubljani, ki velja gledé pobiranja užitninskega davka za zaprto mesto, kakor tudi po deželi, ne sme ne pri narejanji (kuhanji), ne pri uvažanji teh pijač pobirati, temveč po volji prodajalca ali tedaj, ko jih spravi v obrtne prostore ali shrambe, ali pa kadar ji nastavi za prodajanje na drobno.

— (Odlikovanje.) Nj. c. in kr. apostolsko veličanstvo izvolilo je z Najvišjim odlokom z dné 6. januarja t. l. podeliti sekcijskemu načelniku v finančnem ministerstvu Benjaminu Possannerju pl. Ehrenthalu red železne krone druge vrste v priznanje njegovega mnogoletnega zvestega in vspešnega poslovanja. Gosp. Possanner služboval je tudi v Ljubljani od 1868. do 1878. l.

— (Zadruga v radóvljiškem okraji.) C. kr. deželna vlada je dorazumno s tukajšnjo trgovinsko in obrtno zbornico, in ko je slednja tudi

zaslišala udeležence o tem, v zmislu § 109. zakona z dné 15. marejja 1883, št. 39 drž. zak., izvolila določiti po predlogu c. kr. okrajnega glavarstva v Radóvljici obseg obrtnih zadrug, katere se imajo ustanoviti takó-le: 1.) Za zadrugo vseh obrtvalcev krajne občine Kropa krajno občino Krop; 2.) za zadrugo vseh obrtvalcev občine Kamna Gorica; 3.) za zadrugo vseh obrtvalcev občin Bohinjska Bistrica in Srednja Vas v Bohinji obseg teh dveh dveh občin; 4.) za zadrugo trgovcev sodnega okraja Radóvljica ta sodni okraj, izimši občine Bohinjsko Bistrico, Srednjo Vas, Kropo in Kamno Gorico; 5.) za zadrugo vseh gostilničarjev in točarjev vstevši kavarne, pivovarne, žganjarne, izvoščeke in vozataje sodnega okraja Radóvljica ta sodni okraj, izimši občine Kropo, Kamno Gorico, Bohinjsko Bistrico in Srednjo Vas; 6.) za zadrugo vseh drugih rokodelskih, prostih in dopuščenih obrtov, obrtov sodnega okraja Radóvljica sodni okraj Radóvljico, izimši občine Kropo, Kamno Gorico, Bohinjsko Bistrico in Srednjo Vas; 7.) za zadrugo vseh obrtvalcev v občinah Koroška Bela, Jesenice in Dovje obseg teh občin; in naposled za zadrugo vseh obrtvalcev občin Kranjska Gora, Rateče in Bela Peč obseg teh treh občin. Za vse zadruge se je združno načelnistvo uže izvolilo.

— („Literarno-zabavni klub“) imel je v soboto zvečer v hotelu „pri Maliči“ svoj „jour-fixe“, katerega se je udeležilo okoli dvajset gospodov članov. Predsedoval je g. Ivan Tomšič, g. prof. K. Pirc pa je pripovedoval jako zanimljive črtice s svojega potovanja v Ameriko. Gosp. profesor sestavi bode o tem potovanji daljši spis ter ga bode pozneje priobčil. Sklenilo se je ta večer, da bode „jour-fixe“ tudi še nadalje, če le možno, skozi vse leto, vsako soboto se shajal.

— (Ljubljanska čitalnica) priredila je včeraj zvečer v svojih prostorih prvi letošnji predpustni ples. Dasi udeležba ni bila zelo mnogobrojna — vzrok temu je bilo pač slabo vreme — je bila vendar zabava izredno živahna in ples trajal je pozno v jutro. Kadriljo plesalo je navadno okolo 20 parov. Vse vršilo se je v najlepšem redu, za kar gre gotovo ne mala zasluga g. dr. Schweigerju. Ples imel je prav eleganten značaj.

— (Samomor.) Včeraj zjutraj ustrelil se je v Lattermannovem drevoredu c. kr. davkarski uradnik Edvard Wawreczka. Pri njem našli so pismo, v katerem je izpovedal vzrok samomoru, namreč: Za svojega službovanja v Črnomlju je mladi mož napravil več nerednostij, katerih ni mogel več zakrivati niti popraviti. Mož je bil še v slednjih urah življenja svojega zelo počičen, kajti pismu, katero so našli pri njem, dal je napis: „Slednje poglavje iz romana življenja mojega.“

— (Fužine v Beli Peči.) Kakor se nam poroča iz Radóvljice, bodo fužine v Beli Peči, kojih lastnik Theodor Neuss je v konkurzu, z delom prenehale. Za vas Belo Peč bo to hud udarec, kajti uradniki, ki so bili tu nastavljeni in ki so v tem kraju mnogo denarja pustili, bodo si morali, ker so ob službo prišli, drugod kruha iskati. Kar se tiče delavcev, ki pridejo pri tem ob zaslužek, bili so večji del tujci, a tudi ti bodo pri fužinah na Koroškem lahko dela dobili.

— (Defraudacija) postala je moderna bolezen. Iz št. Pavla v lavantinski dolini se poroča, da je tamošnji c. kr. beležniški uradnik Jurij Gandorfer izneveril 400 gld. potem pa je popihal od tod.

— (Na korist „Narodni šoli“) napravi Krško bralno društvo dné 18. t. m. veselico s sledečim programom: 1.) „Svoji k svojim“, zbor. 2.) Govor g. poverjenika „Narodne šole“. 3.) „Moja rožica“, čveterospv. 4.) „Popotnik“, zbor. 5.) „Graščak in kmeta“, šaljiva opereta. Začetek ob 7. uri. Ustopenina za samce 40 kr., za rodbino 70 kr. Prostovoljni darovi se glede dobrodelnega namena hvaležno sprejemajo. — Vabljen je vsak prijatelj „Narodne šole“. Pričakuje se obila udeležitev tudi iz okolice.

— (Požarna kronika.) V saboto zvečer nastal je v hiši št. 2 na cesarja Fran Josipa trgu v kuhinji ogenj, in sicer po neprevidnosti. Nekdo zapalil je užgalico, a žveplena kapica njena odletela je in pala na kup šote, katera je pričela tleti; tlela je več ur, okolo 3. uri po noči pa je jelo s plamenom goreti. Ker so domači stanovalci kmalu zapazili ogenj ter ga udušili, ni znatne škode; zgorele so le duri pri kuhinji.

— (Veteranci) priredijo dné 8. februvarija ples v kazinskem steklenem salonu.

— (Pogozdovanje.) Iz Trsta se poroča: Komisija za pogozdovanje tržaške okolice dela je zopet v prepoved nekoliko obinskih zemljišč v Bazovici ter pozvala posestnike, naj v najskrajnejšem roku vložijo morebitne ugovore.

Goriški „Soči“ v album.

Ali je niste videli, goriške Fran Hurtig?! Kakor smo prorokovali v svoji 3. številki, ravno tako se je vedla in obnašala čestitljiva dama „Soča“ zadnjo saboto. Ne le „kopico laskavih pridevkov“, cel potop najsocočnejših izrazov izbruha je proti ljubljanski deželni vladi, zmerni narodni stranki in bivšemu uredniku „Ljublj. Lista“. Postreže jim z epitheti: „Ljubljanski postreščeki, krti in dihurji, ljubljanski samopašniki, obečevalci in širokoustniki, plačani jeziki, policijski ovađuhi“, in tako dalje z običajno gracijoznostjo *in infinitum*. Zmerna narodna stranka na Kranjskem sestavljena je po besedah plemenitega goriškega glasila iz „jančarjev in uskokov, efijaltov in narodnih izdajic“. Posebno se ji je se vé da prikupil gosp. prof. Šuklje, za kojega je ljubezniva prijateljica izumila pikantna pridevka: „Kranjski strah“ in „Kozel bobnar“. V istini, celó od lastnice goriške besnice ne bi mogli pričakovati lepše donečega jezika. Priporočamo tedaj zadnjo številko „Soče“ v pazno prečitavanje vsem svojim prijateljem in somišljenikom, ob enem pa vsem slovenskim naravoslovcem in zdravnikom, kateri *in corpore vili* preiskujejo zanimive patološke presnove!

Naravno, da se z „omikano“ goriško koleginjo po teh eklatantnih skušnjah njene novinarske dostojnosti ne bomo več spuščali v resni dogovor. Le svojemu narodu na ljubo, na kojega se sklicuje stara zlobudravka na „Sočinem“ obrežji pri vsaki priliki, bomo v jedni prihodnjih številki stvarno odbijali neopravičene napade na „nemškutarsko vladó“ ter preresetali krive nauke goriških zapeljivcev. Za danes v osebno obrambo le to: V jedno mer psujete prof. Šukljeja, češ, da ga je vlada plačala za svoj novinarski trud. Očitno smo vas na laž postavili, očitno smo zavračali vaše obrekovanje, naglašujoč čisto privatni značaj, katerega je „Ljub. List“ ves ta čas imel v denarnem oziru, kar mu je bil profesor Šuklje glavni urednik. Niti zmenili se niste za našo trditve, dasi njeno istinitost lahko dokažemo pred vsakim sodiščem. Ne preostaja nam tedaj drugega, nego da zopet uredniku in pisunom „Soče“ v obraz mečemo slovesno izjavo, da je vse njih sumničenje gledé prof. Šukljeja in „Ljub. Lista“ od kraja do konca gola, neosnovana, nesramna laž, nevredna pošteni, nevredna zlasti značajnega novinarja. Sedaj tožite, goriška gospóda! ako imate pogum, in pred porotniki vam bomo do pičice dokazali istinitost svoje trditve.

Vse vaše orožje je ostudno obrekovanje, prazno sumničenje! Tako ste trdili v svojem glasilu, da je „Ljublj. List“ in njegova stranka se upirala „do zadnjega trenutka z nogami in rokami“ imenovanju dveh nepristranskih mož v kranjskih šolskih krogih. Tudi to je smela izmišljotina, prav primerna nizko padlim, hlapčevskim značajem!

Spodtikujete nam, da smo dvojili nad izkušeno lojalno udanostjo slovenskega naroda ter mu prisvajali neavstrijsko mišljenje. In vender je tudi vam do dobrega znano, da je baš „Ljublj. List“ pri vsaki priliki poudarjal, da je narod slovenski po svoji ogromni večini presinjen nerazrušne zvestobe do cesarja in avstrijske države. Samega sebe in radikalne svoje zbegance identifikujete z narodom, in ker smo po prstih pokrcali jednega ali drugega fantasta, kateri dandanes sanjari o Starčevičevem programu in kar je sličnih budalosti, jadikujete hripavim glasom, da smo z blatom ometali narod slovenski sploh ter pred svetom grdili lojalnost njegovo!

In glejte, še na drug, jako markanten način obelodanili ste poštenost, katera vodi uredništvo goriške „Soče“! Prof. Šukljeja mislite ob veljavo spraviti s tem, da priterate iz njegove gimnazijalske (!) preteklosti par nepremišljenih, mla-

dostno bedastih besed, katere je nekaj baje bil spregovoril v veseli dijaški družbi. Očitno mu, da je bil obsojen „zarad panslavističnih agitacij“. Da vas prof. Šuklje, s tako nečuvno surovostjo napaden od lastnih rojakov, ne bi preveč zaničeval, pozval bi vas pred sodnijo, in zadela bi slavno uredništvo goriške „Soče“ kazen, izražena v § 497 kaz. zak. Ali niti vredni niste, da bi se zaveden pošteni oziral na vaše natolcevanje, in jedini forum, do katerega apeluje prof. Šuklje vašemu grdenju nasproti, nepristranska je razsodba vseh plemenito mislečih, možatih značajev v narodu slovenskem. *Diximus!*

Telegrafično borzno poročilo

z dné 12. januvarija.

	gld.
Jednotni drž. dolg v bankovcih	83—
„ „ „ srebri	83-95
Zlata renta	105-40
5% avstr. renta	98-40
Delnice národne banke	865—
Kreditne delnice	295-70
London 10 lir sterling	123-75
20 frankovec	9-79
Cekini c. kr.	5-80
100 drž. mark	60-40

Tuji.

Dné 10. januvarija.

Pri Maliči: Goldmann, trgovec, iz Monakova. — Kleiner, trgovec, z Dunaja. — Hiris, trgovec, iz Badna. Roko, nadzornik, iz Trsta. — Haut, c. kr. poštar, iz Kočevja. Pri Slonu: Weckbecker, inženir, iz Todmordena. — Schepitz, lekar; Kolb in Engel, potovalec, z Dunaja. — Cremonini, potovalec, iz Bolonje. — Lebitsch, c. kr. umirov. major, in Schöffmann, modistka, iz Celovca. Pri Južnem kolodvoru: Rossi, trgovec, iz Trsta. — Hartmann, trgovec, iz Abbazije. — Fritzberg, poslovodja, s soprogo iz Celja. — Scherko iz Ljubljane.

Umrli so:

Dné 9. januvarija. Matija Lešnak, molar, 55 l., Florijanske ulice št. 1, prsna vodenica. — Rozalija Lapajne, hči poštnega uradnika, 7 1/2 l., Igrišče št. 2, vnetje opnice.

V civilni bolnici:

Dné 9. januvarija. Ana Koncilijska, gostinja, 42 l., plućni prisad. — Josipina Pakič, mestna ubožica, 62 l., vnetje pluć.

Tržne cene.

V Ljubljani, 10. januvarija.

Hektoliter banaške pšenice velja 7 gld. 31 kr., domače 6 gld. 50 kr.; reš 5 gld. 4 kr.; ječmen 4 gld. 55 kr.; oves 2 gld. 92 kr.; ajda 4 gld. 55 kr.; proso 5 gld. 85 kr.; turšica 5 gld. 40 kr.; 100 kilogramov krompirja 2 gld. 86 kr.; leča hektol. po 8 gld. — kr., bob 8 gld., fižol 8 gld. 50 kr. — Goveja mast kilo po 92 kr., salo po 82 kr., špeh po 54 kr., prekajen po 72 kr., maslo (sirovo) 84 kr., jajce 3 1/2 kr.; liter mleka 8 kr., kilo govejega mesa 64 kr., telečjega 74 kr., svinjina 54 kr., drobniško po 36 kr., — Piške po 45 kr., golobi 17 kr.; 100 kilo sena 1 gld. 69 kr., slame 1 gld. 51 kr. Seženj trdih drv 7 gld. 80 kr.; mehkih 5 gld. 20 kr. — Vino, rudeče, 100 litrov (v skladišči) 24 gld., belo 20 gld.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm
10. jan.	7. zjutraj	737-67	— 5-6	szpd. sl.	obl.	
	2. pop.	737-18	— 3-2	svzh. sl.	js.	0-00
	9. zvečer	735-79	— 5-8	„	obl.	
11. jan.	7. zjutraj	730-03	— 10-0	svzh. sl.	obl.	0-00
	2. pop.	725-72	+ 0-8	zpd. sl.	„	
	9. zvečer	724-11	+ 0-8	vzh. sl.	„	sneg

Zobni zdravnik Schweiger z Dunaja

stanuje v hotelu „pri Maliči“, II. nadstropje, sobi št. 23—24.

Zdravi vsak dan od 9. do pola 1. ure in od 2. do 4. ure popoldne.

Vse operacije, najmodernejšim zahtevam sedanje dobe ugajajoč, izvršujejo se brzo in sigurno. (134) 9

Srečke

z dné 10. januvarija.

Dunaj:	32	56	79	71	23.
Gradec:	60	22	24	54	62.

Piccolijeva esenca za želodec

od G. Piccolija, lekarja v Ljubljani,

kakor je razvidno iz pismenih zahval in zdravniških svedočev, koje so bile izvoditelju te esence vposlane, ozdravila želodečne in podtrebušne bolezni, grižo v črevesu, krče, želodečno in premenljivo mrzlico, zabasanje telesa, zlato žilo, zlatenico, trganje po glavi i. t. d. in je najboljšo sredstvo za glistova deca.

Stekleničica 10 kr. V skatulah po 12 stekleničic vpošilja izvoditelj to esenco proti povzetji zneska 1 gold. 36 kr. Pri večjem nakupu dovoljuje se primeren rabat. (104) 15—7

Pri

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bambergu

v Ljubljani

se dobivajo vedno vse

knjige družbe sv. Mohora

in tudi sledeče knjige:

Abecednik za slovenske ljudske šole. Sestavila A. Razinger in A. Zumer. 20 kr.

Abecednik slovensko-nemški. Sestavila A. Razinger in A. Zumer. 25 kr.

Celestina J., Aritmetika za nižje gimnazije, I. del, vezana 1 gld. 30 kr.; II. del, vezana 1 gld. 10 kr.

Celestina J., Geometrija za nižje gimnazije, I. del, vezana 70 kr.; II. del, vezana 80 kr.

Gimperman, Pesni, 60 kr.

Dimitz A., Habsburžani v deželi kranjske 1282 do 1882. Slavnosten spis, na svetlo dal kranjski deželni odbor. 4 gld.

Filipovič, Kraljevič Marko u narodnih pjesmah. 90 kr.

Janežič A., Slovensko-nemški slovar. 2 gld. 20 kr., vezan 2 gld. 70 kr.

Jenko Ivan, Pesmi, 1 gld.

Jurčič Josip, Zbrani spisi, I. zvezek 1 gld., II. zvezek 70 kr., III. zvezek 70 kr.; v krasnih platnicah vezan vsak zvezek 50 kr., več.

Kačič-Mišič, Razgovor ugodni naroda slovinsk. 1 gld. 20 kr.

Kermavner V., Vadbe v skladnji latinski, vezane 1 gld.

Klail, Lehrgang der kroatischen Sprache, I., II. Theil sammt Schlüssel. 1 gld. 52 kr.

— Kroatischer Dolmetscher, 60 kr.

Knjižnica slovenske mladini:

I. zvezek: Tomšič Ivan, Dragoljubci. 30 kr.

II. „ „ Peter rokodelčič. 36 kr.

III. „ „ Cigler Janez, Sreča v nesreči. 35 kr.

Kobler A., Zgodovina Sorške in Preške fare, 30 kr.

Kosec, Krščansko-katoliško pravoslovje, 1 gld. 20 kr.

Lavtar L., Občna aritmetika za učiteljska. Cena vezane knjigi 1 gld. 20 kr.

Lesar A., Liturgika ali sveti obredi pri vnanji službi božji. Vezana 1 gld. 20 kr.

Majar H., Odkritje Amerike, trdo vezano 1 gld. 60 kr.

Orožen Val., Spisi, 60 kr.

Padar, Zakon in žena, 40 kr.

Postave in ukazi za kranjsko ljudsko šolstvo.

1 gld. 50 kr.

Praprotnik, Mali šolski besednjak. 4. natis. Vezan 85 kr.

— Slovenski spisovnik. Svetovalec v vseh pisarskih opravilih. Vez. 90 kr.

Razlag J. R., dr., Pesmarica, 60 kr., vez. 80 kr.

Rožek J. A., Latinsko-slovenski slovník. Vezan 2 gld. 70 kr.

Senekovič A., Fizika za nižje razrede srednjih šol, vezana 2 gld.

Šlomšek A. M., Zbrani spisi. 3 knjige, 3 gld. 40 kr.

Šmid Kristof, Spisi. 3 zvezki po 40 kr.

Vraz Stanko, Izabrane pjesme, 1 gld. 80 kr., eleg. v platno vezane s zlatim obrezkom 3 gld.

Zapisnik hiš deželnega glavnega mesta ljubljanskega. Vezan 65 kr.

Zlatorog. Pravljičica za mladino. 20 kr.

Znidaršič J., Nauk o desetnih (decimalnih) razlomkih pri računih z novo mero in vago. 60 kr.

V naši zalogi smo tudi na svetlo dali slovenske knjige s podobami za mladino, in sicer:

Pepelko, Snegulčica, Trnjevo rožico (4° velike) po 50 kr. Pravljičice o:

Pepelki, Rudeči kapiči in Obutem mačku (8° velike) po 25 kr.

O deželi lenuhov, Snegulčici, Pritlikovcu (Palček) in **Robinzonu** po 15 kr.